

«ՍԵՎԱՆԻ Խ.ԱԲՈՎՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ԱՎԱԳ ԴՊՐՈՑ» ՊՈԱԿ

**ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ**

ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ

**Տեքստային խնդիրների լուծման
ուսուցումը տարրական դպրոցում**

ՋԵՂԻՆԱԿ

Էմմա Մարդանյան

ԽՈՒՄԲ/ԱՌԱՐԿԱ/

Դասվար

ՂԵՎԱՎԱՐ

Արմենուհի Մելքոնյան

ՍԵՎԱՆ 2023

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ.....	3
ԳԼՈՒԽ 1. «ՏԵՔՍՏԱՅԻՆ ԽՆԴԻՐ» ՀԱՍԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ	4
§1.1. Գաղափար «խնդիր» հասկացության մասին	4
§1.2. Տեքստային խնդիրների լուծման մեթոդաբանությունը տարրական դասարաններում.....	6
ԳԼՈՒԽ 2. ԽՆԴԻՐՆԵՐԻ ԼՈՒԾՄԱՆ ԿԱՐՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՁԵՎԱՎՈՐՈՒՄ	
§2.1. Պարզ և բաղադրյալ խնդիրներ.....	11
§2.2. Տարբեր եղանակներով լուծվող խնդիրների ուսուցման կազմակերպումը տարրական դասարաններում.....	15
ԵԶՐԱԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ.....	18
ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ	18
ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ.....	19

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ժամանակակից հանրակրթության համակարգում մաթեմատիկան զբաղեցնում է իր ուրույն տեղն ու դիրքը:

Մաթեմատիկական կրթության նպատակներից մեկն է զարգացնել մաթեմատիկորեն մտածելու կարողությունը:

Տեքստային խնդիրների լուծման ուսուցումը միշտ էլ արդիական պահանջ է եղել աշակերտների տրամաբանական մտածողության զարգացման համար:

Տարրական դասարաններում ընդգծված տեղ է հատկացվում տեքստային խնդիրների լուծման գործընթացին:

Խնդիրների լուծման ընթացքում զարգանում է

ա) աշակերտների տրամաբանական մտածողությունը:

բ) Ձևավորվում է մաթեմատիկական լեզվով արտահայտվելու կարողությունները:

գ) Հարստացվում է աշակերտի բառապաշարը:

դ) Աշակերտի մեջ առաջանում է սեր և հարգանք հայրենիքի, փոքրահասակների, մեծահասակների, աշխատանքի հանդեպ:

Հետազոտության արդիականությունը:

Տարրական դասարաններում կա անհրաժեշտություն տեքստային խնդիրների լուծման ուսուցման մեթոդաբանական մշակման:

Հետազոտության նպատակը:

Մեր հետազոտական աշխատանքի նպատակն է ուսումնասիրել տարրական դպրոցում ուսուցանվող տեքստային խնդիրների ուսուցման մեթոդաբանությունը: Մաթեմատիկական հասկացություններով աշխատելու, խնդիրներ լուծելու միջոցով խթանել մտավոր ունակությունների զարգացումը, կատարել գրագետ դատողություններ:

ԳԼՈՒԽ 1. «ՏԵՔՍՏԱՅԻՆ ԽՆԴԻՐ» ՀԱՄԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆԸ

§1.1. Գաղափար «խնդիր» հասկացության մասին

«Խնդիր» հասկացությունը լայն գիտական հասկացություն է: Մարդկանցամենօրյա գործունեությունը կապված է այս կամ այն խնդրի լուծման հետ: Մաթեմատիկայի տարրական դասընթացի ուսուցման գործընթացում ընդգծված տեղ է հատկացվում խնդիրների լուծմանը:

Գիտության տարբեր բնագավառներում «խնդիր» հասկացությունը կիրառվում է, սակայն միայն մեթոդիկայում և հոգեբանությունում է փորձեր կատարվում մեկնաբանելու, թե ինչ է իրենից ներկայացնում խնդիրը: Ինչպես գրում է Ն.Վ. Մետելսկին, «խնդիրը չսահմանվող հասկացություն է, և ամենալայն իմաստով դա այն է, ինչ պահանջում է կատարել, լուծել»:

Տեքստային խնդիրը որոշակի իրավիճակի նկարագրություն է, որը պահանջում է այդ իրավիճակի որևէ բաղադրիչին տալ քանակական բնութագիր, և նրա բաղադրիչների միջև հաստատել որոշակի հարաբերությունների առկայությունը կամ բացակայությունը, կամ որոշել այդ հարաբերությունների տեսակը:

Մաթեմատիկական խնդիրը մի իրավիճակ է, որտեղ տրված են որոշ մեծությունների թվային արժեքները, դրանց կապը իրար և անհայտ մեծության հետ: Այդ կապերից էլնելով պետք է որոշել, թե ինչ գործողությունների հերթականությամբ պետք է որոշել անհայտ մեծության թվային արժեքը: Ցանկացած տեքստային խնդիր կազմված է երկու մասից՝ պայմանից և պահանջից (հարցից): Եթե չկա այդ բաղադրիչներից որևէ մեկը, չկա նաև խնդիր: Դա շատ կարևոր է իմանալ, որպեսզի խնդրի վերլուծության ժամանակ պահպանել այդ միասնությունը: Դա նշանակում է, որ խնդրի պայմանի վերլուծությունը պետք է կապել պահանջի հետ, և ընդհակառակը՝ խնդրի հարցի վերլուծությունը պետք է

կապել պայմանի հետ: Դրանք չի կարելի առանձնացնել, քանի որ մեկ ամբողջություն են:

Խնդրի այն մասը, որում նկարագրվում են խնդրի բոլոր տվյալները և դրանց կապերը, այդ թվում՝ կապը որոնելիի հետ, կոչվում է խնդրի պայման:

Խնդրի այն նկարագրական մասը, որում պահանջվում է գտնել որոնելին, կոչվում է խնդրի պահանջ:

Խնդրի պահանջը սովորաբար արտահայտվում է հարցական կամ հրամայական նախադասությամբ:

Օրինակ՝ «Գտի՛ր եռանկյան պարագիծը» կամ «Ինչի՞ է հավասար եռանկյան պարագիծը»:

Խնդրի պայմանի և պահանջի կապերի համակարգն անվանում են ասույթային մոդել: Խնդրի կառուցվածքը պարզելու համար նպատակահարմար է կառուցել նրա ասույթային մոդելը: Տեքստային խնդիրն իրենից ներկայացնում է որևէ իրական իրադրության բառային մոդելը: Որպեսզի այն լուծվի, պետք է կառուցել դրա մաթեմատիկական մոդելը՝ պայմանանշանների օգնությամբ:

Հասկանալով խնդրի դերը և նրա տեղը աշակերտների կրթության և դաստիարակության գործում, ուսուցիչը պետք է խնդրի և դրա լուծման ընտրությանը մոտենա ողջամտորեն և պետք է հստակ գիտակցի, թե ինչ է տալու տվյալ խնդրի լուծումը աշակերտին:

Տեքստային խնդիրները զգալի տեղ են զբաղեցնում մաթեմատիկայի տարրական դասարանների դասընթացում: Տեքստային խնդիրների լուծումը երեխաների մոտ ձևավորում է գործնական ունակություններ, որոնք անհրաժեշտ են ցանկացած մարդու իրական կյանքում:

Օրինակ՝ «Հաշվել գնումների արժեքը» կամ «Հաշվարկել, թե n^2 ժամին դուրս գալ, որպեսզի չուշանալ գնացքից» և այլն:

Խնդիրը լուծելով երեխան համոզվում է, որ շատ մաթեմատիկական հասկացություններ կապված են առօրյա կյանքի և մարդկանց գործունեության հետ: Երեխաները ծանոթանում են ճանաչողական և դաստիարակչական հարաբերությունների կարևորագույն փաստերին:

Այսպես՝ ցանկացած խնդրի լուծման ժամանակ աշակերտը կատարում է վերլուծություն՝ առանձնացնում է պայմանը պահանջից, բացահայտում է տվյալների և որոնելիի կապերը, կազմում է լուծման պլանը, այդ ընթացքում մտքում կոնկրետ տվյալներից հետևանքներ է ստանում, իսկ հետո վերացարկվում է (եղնելով կոնկրետ իրավիճակից ընտրում է թվաբանական գործողություն): Արդյունքում ցանկացած տեսակի խնդիրների բազմակի լուծումը հարստացնում է նրանց գիտելիքները տվյալի և որոնելիի միջև կապեր հաստատելու, որիարդյունքում էլ երեխաները հմտանում են տվյալ տեսակի խնդրի լուծման եղանակներում:

§1.2. Տեքստային խնդիրների լուծման մեթոդաբանությունը տարրական դասարաններում

Խնդրի լուծումը մարզում է երեխայի միտքը, զարգացնում նրա երևակայություն և տրամաբանական մտածողությունը, ձևավորում է դժվարությունները հաղթահարելու կամք ու սկսած աշխատանքը մինչև վերջ հասցնելու սովորություն: Խնդրի լուծման համար երեխան դիմում է մտավոր գործունեության այնպիսի տեսակների, ինչպիսին են վերլուծումն ու համադրումը, տվյալների միջև եղած կախվածությունների հայտնաբերումը, գլխավոր և երկրորդական տվյալների առանձնացումը: Խնդիրների լուծման միջոցով մտածողության զննա-առարկայական ձևից երեխաներն անցնում են վերացականին, ինչը կատարվում է աստիճանաբար և հիմնավոր կերպով: Պատահական չէ, որ դեռևս միայն գույներով, առարկաներով և նկարներով մտածող երեխան կարճ ժամանակամիջոցում խնդիրների լուծման ընթացքում կարողանում է բառերով գրված տեքստը արտահայտել մաթեմատիկական պայմանանշանների միջոցով, կոնկրետից անցնել վերացականին, սուկ բառային ընկալման հիման վրա մտապահել և պատկերացնել

խնդրի բովանդակությունը, ինքնուրույն ընտրել լուծման գործողությունները ու հմտանալ լրացուցիչ աշխատանքների կատարելու մեջ: [1]

Նախքան խնդիրների լուծմանը անցնելը, անհրաժեշտ է աշակերտների հետ տանել որոշակի նախապատրաստական աշխատանքներ, որոնց ընթացքում պետք է.

- աշակերտներին սովորեցնել, որ նրանք մոդելավորեն տարբեր պահանջներ, իրադրություններ:

- սովորեցնել, որ տրված իրադրությունից ելնելով առաջադրված հարցին պատասխանելու համար ճիշտ ընտրեն կատարվող թվաբանական գործողությունը կամ ճիշտ կազմեն թվային արտահայտությունը:

- համոզվել, որ աշակերտները ճիշտ են հասկանում «ավելացնել», «պակասեցնել», բառերի իմաստը: Եթե տեքստային խնդիրը ձևակերպված է ուղղակի ձևով, ապա աշակերտները հեշտությամբ են ընտրում խնդիր լուծման համար համապատասխան թվաբանական գործողությունը:

Ցանկացած տեքստային խնդրի լուծում կատարվում է հետևյալ փուլերով.

I. Ծանոթացում խնդրի բովանդակությանը, որը կարող է տեղի ունենալ տարբեր եղանակներով.

- Ուսուցիչն է կարդում խնդիրը: Նպատակահարմար է, որ դա տեղի ունենա միայն այն դեպքում, երբ աշակերտները դեռ կարդալ չգիտեն, նրանց մոտ խնդրի տեքստը չկա, կարդում են խնդիրը, սակայն բովանդակությունը չեն հասկանում:

- Ուսուցչի հանձնարարությամբ աշակերտներից մեկը բարձրաձայն կարդում է խնդիրը, իսկ մյուսները հետևում են:

- Աշակերտները խնդիրը կարդում են մտքում, որից հետո ուսուցչի պահանջով նրանցից մեկը պատմում է խնդրի բովանդակությունը:

➤ Ուսուցչի հանձնարարությամբ աշակերտներից մեկը բարձրաձայն կարդում է խնդիրը, մյուսները գրքերը ծածկած լսում են նրան: Այնուհետև հարցերի միջոցով մեկնաբանվում է խնդրի պայմանը և պահանջը:

➤ Աշակերտները խնդիրը կարդում են մտքում, ապա պատասխանում ուսուցչի հարցերին և այլն:

Սկսած հենց առաջին դասարանից, աշակերտներին պետք է սովորեցնել, որ նրանք ճիշտ կարդան խնդիրը, անջատելով գլխավորը երկրորդականից, պայմանը պահանջից:

II. Խնդրի բովանդակության վերլուծություն, համառոտագրում, լուծման պլանի կազմում:

Պարզ խնդիրների համար այս փուլում տարվող աշխատանքներն առանձնակի դժվարություն չեն առաջացնում: Բաղադրյալ խնդիրների համար այդ գործընթացը բարդ և աշակերտների համար ոչ միշտ է դյուրին: Այս փուլում պարզաբանվում է, թե ի՞նչ տվյալներ են հայտնի խնդրի պայմանում, ի՞նչ կապ կա տվյալների, ինչպես նաև դրանց և անհայտ մեծության միջև, ի՞նչ է պահանջում խնդիրը:

Խնդրի վերլուծությունը կարելի է կատարել կամ վերլուծական (հարցից դեպի տվյալներ) կամ համադրական (տվյալներից դեպի հարց) եղանակով: Դասվարներն հաճախ են օգտվում վերլուծական եղանակից, սակայն հոգեբանները պնդում են, որ կրտսեր դպրոցականների համար ավելի մատչելի է խնդրի վերլուծման համադրական եղանակը: Մեկ խնդրի օրինակով ցուց տանք վերլուծական և համադրական եղանակով խնդրի վերլուծությունը:

Խնդիր. Սոնան ուներ 80 դրամ: Նա 50 դրամ ծախսեց պաղպաղակ գնելու համար: Որքա՞ն դրամ մնաց Սոնայի մոտ:

1. Վերլուծական եղանակ

Ուս.-Ի՞նչ պետք է իմանանք խնդրի հարցին պատասխանելու համար:

Աշ.-Թե որքան դրամ ուներ Սոնան և որքան դրամ ծախսեց պաղպաղակ գնելու համար:

Ուս.-Խնդրի պայմանից հայտնի՞ է, թե որքան դրամ ուներ Սոնան: (Ուներ 80

դրամ)

Ուս.-Հայտնի՞ է, թե որքան դրամ ծախսեց պաղպաղակ գնելու համար:(Ծախսեց 50 դրամ)

Ուս.- Ինչպե՞ս իմանանք, թե Սոնայի մոտ որքան դրամ մնաց:

Լուծում $80-50=30$ (դրամ)

Պատ.՝ 30 դրամ:

2. Համադրական եղանակ

Ուս.-Խնդրի պայմանից ի՞նչ է հայտնի:

Աշ.- Հայտնի է, որ Սոնան ուներ 80 դրամ:

Ուս.-Էլ ի՞նչ հայտնի տվյալ ունենք:

Աշ.-Հայտնի է, որ պաղպաղակ գնելու համար ծախսեց 50 դրամ:

Ուս.-Այդտվյալներով կարո՞ղ ենք պատասխանել խնդրի հարցին: (Այո)

Խնդրի վերլուծության ժամանակ կարելի է օգտվել գննականությունից՝ առարկաներ, նկարներ, գծագրեր, սխեմաներ, աղյուսակներ և այլն:

III. Խնդրի լուծման պլանի իրականացում

Մեթոդիկայում տարբերում են խնդիրների լուծման հետևյալ եղանակները.

1. Գործնական կամ առարկայական: Այս եղանակից օգտվում են առաջին դասարանում, ուսումնական տարվա առաջին 1-3 ամիսների ընթացքում:

Օրինակ՝ Ուսուցչուհին Դավիթին նախ տվեց 3 մատիտ, ապա ևս 2 մատիտ: Քանի՞ մատիտ ստացավ Դավիթը:

2. Թվաբանական եղանակ: Տարրական դասարաններում թվաբանական եղանակով խնդիրների լուծումը կարող է գրառվել տարբեր ձևով.

□□Գրառվում են կատարվող գործողություններն, առանց մեկնաբանությունների,

□□Գրառվում են գործողությունները մեկնաբանություններով

□□Գրառվում են առաջադրվող հարցերը և կատարվող գործողությունները:

3. Հանրահաշվական եղանակ: Կրտսեր դպրոցում գործող մաթեմատիկայի նոր ծրագրերում հանրահաշվական նյութին առանձնակի տեղ չի հատկացվում, չնայած հետազոտությունները և տարիների փորձը ցույց է տվել, որ կրտսեր դպրոցականներն հեշտությամբ են յուրացնում պարզագույն հավասարումների լուծումը, օգտվելով թվաբանական գործողությունների բաղադրիչների և արդյունքների միջև եղած կապից:

IV. Խնդրի լուծման ստուգում:

Տարրական դասարաններում խնդիրների լուծման ստուգման համար մեթոդիկայում ընդունված են հետևյալ եղանակները.

1. Տարբեր եղանակով խնդրի լուծում

- Թվաբանական եղանակ
- Հանրահաշվական եղանակ
- Գրաֆիկական եղանակ

2. Տրված խնդրի հակադարձի կազմում և լուծում:

Տրված խնդրի հակադարձն այնպիսի խնդիր է, որում տրված խնդրի որոնելին հանդիսանում է հակադարձի հայտնի տվյալ, իսկ տրված խնդրի հայտնի տվյալներից մեկը հանդես է գալիս որպես անհայտ: Օրինակ՝

Լիլիթը գնեց 12 տետր, որից 4-ը տվեց Լուսինեին: Քանի՞ տետր մնաց Լիլիթին: $(12-4=8)$ Լիլիթը գնեց 12 տետր: Մի քանի տետր տալով Լուսինեին նրա մոտ մնաց 8 տետր: Քանի՞ տետր տվեց Լիլիթը Լուսինեին: $(12-8=4)$

Խնդրի լուծման արդյունքում ստացված և պայմանում տրված թվերի միջև համապատասխանություն ստեղծելով: Այս եղանակով խնդրի լուծումն ստուգելու համար ստացած թվերի հետ կատարվում են թվաբանական գործողություններ և եթե ստացվում է խնդրի պայմանում տրված թիվը, ապա խնդիրը ճիշտ է լուծված:

§2.1. Պարզ և բաղադրյալ խնդիրներ

Տարրական դասարաններում տեքստային խնդիրների լուծումը կարելի է դիտել որպես ուսուցման միջոց և մեթոդ, որոնց կիրառման արդյունքում յուրացվում է մաթեմատիկայի տարրական դասընթացի բովանդակությունը:

Այսօր տարրական դպրոցում մաթեմատիկայի ուսուցումը հիմնականում կատարվում է ինչպես ավանդական, այնպես էլ նոր մեթոդներով: Տեղեկատվական տեխնոլոգիաների ստեղծումը հնարավորություն է տալիս ուսումնական նյութը մատուցել համատեղելով տեքստերը, գրաֆիկները, անիմացիաները, ձայնատեսային տեղեկատվությունները, արագ և արդյունավետ անցկացնել ուսումնական գործընթացը:

Եթե խնդրում տվյալները տրվում են թվերով, երեխաները հեշտությամբ են կատարում գործողությունը, իսկ եթե տրվում են բառերով, ապա նրանք դժվարանում են: Այս դեպքում աշակերտները կարող են տվյալներ կորցնել:

Աշակերտները հաճախ շփոթում են խնդիր պահանջն ու պայմանը, դժվարությամբ են ընկալում խնդիրը, հարց չեն առաջադրում խնդրի լուծման համար, միանգամից պատասխանում են հարցերին՝ չկատարելով թվաբանական գործողություններ: Այս ամենից խուսափելու համար խնդիր ուսուցման սկզբնական շրջանում աշակերտների ուշադրությունը պետք է կենտրոնացնել խնդրի հարցին, ասել, որ առանց հարցի խնդիր չկա: Հարցին պատասխանելու համար պետք է կատարել թվաբանական գործողություն, բացատրել գործողության ընտրությունը:

Աշակերտներին տեքստային խնդիրներ լուծել սովորեցնելը եղել և մնում է տարրական դպրոցի առջև դրված հիմնական խնդիրներից մեկը: Ուսուցչի համար այս թեմայի 1-ին դասը շատ բարդ մեթոդական աշխատանք է: Կարևոր է, որ տարվող

աշխատանքի արդյունքում աշակերտները գիտակցեն, թե ուր կտանի նրանց

հետագա գործունեությունը: Երեխաներին առաջարկում ենք համեմատել տեքստերը:

Ո՞ր տեքստը կանվանենք խնդիր, որը՝ ոչ:

❖ Անին գնեց 3 մատիտ, իսկ Արան՝ 2-ով ավելի:

❖ Անին գնեց 3 մատիտ, իսկ Արան՝ 2-ով ավելի: Ընդհամենը քանի՞ մատիտ գնեցին նրանք միասին:

Այս առաջադրանքի միջոցով ուսուցիչը նպատակ ունի ընկալելի դարձնել խնդրի կառուցվածքը:

Կարելի՞ է տեքստը անվանել խնդիր, որը չունի հարց: Կարելի՞ է տեքստը անվանել խնդիր, եթե նրանում միայն հարցն է: Այս և նմանատիպ հարցերի միջոցով երեխաները եզրակացնում են, որ ցանկացած խնդիր ունի պայման և հարց:

Տալ այսպիսի տեքստեր աշակերտներին և հարցնել՝ այս տեքստերը խնդիրնե՞ր են:

❖ Մի ավսետում կա 3 վարունգ, մյուսում՝ 4: Քանի՞ լոկիկ կա 2 ավսետում:

❖ Մի դասարանում կա 14 աշակերտ: Քանի՞ աշակերտ կա 2 բնակարանում:

Աշակերտները պետք է փոխեն խնդիրների հարցերը. մենք չենք կարող տրված պայմաններից էլնելով լուծել խնդիրը: Կատարելով եզրակացություններ աշակերտները կհասկանան, որ խնդրի պայմանը և հարցը միմյանց հետ կապված են:

Խնդրի տեքստի մաթեմատիկորեն վերլուծության արդյունքում որոշակի փորձ ձեռք բերելու համար օգտագործվում է խնդրի տեքստերի համեմատման հնարը: Առաջարկվում է այսպիսի առաջադրանք՝

Ինչո՞վ են նման խնդրի տեքստերը: Ինչո՞վ են տարբերվում: Ո՞ր խնդիրը կարող ես լուծել: Ո՞րը չես կարող և ինչո՞ւ:

❖ Մի ճյուղին նստած է ծիծեռնակ, մյուսին՝ 7 ճնճղուկ: Քանի՞ թռչուն է նստած 2 ճյուղերին:

❖ Մի ճյուղին նստած է 9 ծիծեռնակ, մյուսին՝ 7 ճնճղուկ: Քանի՞ թռչուն է նստած 2 ճյուղերին:

Տեքստային խնդիրն իրենից ներկայացնում է որևէ իրական իրադրության բառային մոդելը: Որպեսզի խնդիրը լուծվի, պետք է կառուցել դրա մաթեմատիկական մոդելը՝ պայմանանշանների օգնությամբ: Խնդրի լուծման համար թվաբանական գործողություն ընտրելու կարողության ձևավորմանը առաջարկվում է առաջադրանքներ, որում օգտագործվում է տարբեր հնարներ:

➤ Գծագրի ընտրություն.

Պայուսակում 14 տետր է, որից 9 միատողան է, մնացածը՝ քառակուսի: Քանի՞ քառակուսի տետր կա:

➤ Հարցի ընտրություն

15մ լարից կտրեցին 5մ: Մտածե՛ք՝ ի՞նչ հարց կարելի է տալ՝ օգտվելով պայմանից:

• Քանի՞ մետր մնաց:

• Քանի՞ մետրով կարճացավ:

• Քանի՞ մետր հատեցին:

➤ Արտահայտության ընտրություն

Տատիկը գուլպա գործելու համար 95 մ երկարությամբ թելի փաթեթից օգտագործեց 63 մ: Որքա՞ն թել մնաց փաթեթում:

Ընտրել այն արտահայտությունը, որը համապատասխանում է տվյալ խնդրի լուծմանը:

95 + 63, 95 – 63:

➤ Տրված հարցին համապատասխան ընտրել պայման և լուծել:

Քանի՞ աշակերտ կա դասարանում:

• Դասարանում 30 աշակերտ կա, որից 20-ը տղաներ են:

• Դասարանում կա 20 աղջիկ և տղա:

• Դասարանում կա 10 աղջիկ և 20 տղա:

➤ Տվյալների ընտրություն

Օդանավակայանում կա 75 ինքնաթիռ: Քանի՞ ինքնաթիռ մնաց:

Ընտրիր այն տվյալը, որը լրացնում է խնդրի պայամանը և որը կօգնի պատասխանել խնդրի հարցին:

• Առավոտյան թռան 80-ը:

• Առավոտյան թռան 50-ը:

➤ Խնդրի տեքստի (բովանդակության) փոփոխություն՝ համապատասխան տրված լուծմանը:

Մտածե՛ք՝ ի՞նչ պիտի փոխենք խնդրի տեքստում, որ 9 - 6 արտահայտությունը լինի խնդրի լուծումը:

2 նստարանին նստած են 6 աղջիկ, ընդ որում մեկի վրա՝ 9-ը: Քանի՞ աղջիկ է նստած 2-րդ նստարանին:

➤ Խնդրի լուծման ընտրություն:

Կարենը սայրակների համար պատրաստեց 6 բույն, իսկ Արամը՝ 2-ով ավելի: Քանի՞ բույն պատրաստեց Արամը:

Որպեսզի աշակերտների արդյունավետ գործունեությունը կազմակերպված լինի այնպես, որ այն ուղղված լինի տեքստային խնդիրների լուծման համար կարողությունների ձևավորմանը՝ ուսուցիչը կարող է օգտագործել ուսուցանող առաջադրանքներ, որոնք իրենց մեջ կպարունակեն մեթոդական տարբեր հնարների համադրություն:

§2.2. Տարբեր եղանակներով լուծվող խնդիրների ուսուցման կազմակերպումը տարրական դասարաններում

Դիտարկենք մաթեմատիկայի տարրական դասընթացի հետևյալ խնդրի լուծումը. «Գոռը գնեց 5 տետր, յուրաքանչյուրը 40 դրամով, 5գրիչ՝ յուրաքանչյուրը 30 դրամով: Որքա՞ն գումար վճարեց Գոռը գնումների համար»:

Համաձայն մաթեմատիկայի տարրական դասընթացի ուսուցման մեթոդիկայի՝ պահանջվում է այս և նման տեքստային այլ խնդիրներ լուծելիս պարտադիր կատարել մեթոդական հետևյալ պահանջները.

1. Առանձնացնել խնդրի պայմանն ու պահանջը,
2. Համառոտագրել (մոդելավորել) խնդրային իրավիճակը,
3. Լուծել խնդիրը երկու եղանակով,
4. Յուրաքանչյուր եղանակով լուծման վերջում կազմել խնդրի լուծման արտա-հայտությունը:

Այս խնդրի լեզվաքերականական ձևակերպումն ունի ստանդարտ ձև, որի պայմանի և պահանջի առանձնացումը ոչ մի դժվարության հետ կապված չէ, քանի որ առաջին նախադասությունում ամփոփված է պայմանը, իսկ երկրորդում՝ պահանջը:

Համառոտագրելուց հետո աշակերտների մեծ մասը սովորաբար խնդիրը լուծում է երեք հարցով՝

- 1) $5 \cdot 4 = 200$,
- 2) $5 \cdot 30 = 150$,
- 3) $200 + 150 = 350$,

և կազմում է խնդրի լուծման արտահայտությունը՝ $5 \cdot 40 + 5 \cdot 30$:

Որոշ աշակերտներ, հասկապես բարձր առաջադիմություն ունեցողները, խնդիրը լուծում են երկու հարցով՝

- 1) $40 + 30 = 70$,

2) $5 \cdot 70 = 350$,

և կազմում են խնդրի լուծման իրենց եղանակի արտահայտությունը՝ $5 \cdot (40+30)$: Ընդ որում, եթե սովորողներից ոչ մեկը չի փորձում խնդիրը լուծել երկրորդ եղանակով, ապա միջամտում է ուսուցիչը և ցուցադրում լուծման երկրորդ եղանակը:

Թվաբանական բովանդակությամբ այս և նման տեքստային այլ խնդիրների լուծումը, բացի խնդրի պայմանի ու պահանջի առանձնացման և մոդելավորման համաուսումնական կարողությունների ձևավորման ու թվաբանության ուսուցման գլխավոր նպատակներից, ունի նաև այլ՝ հանրահաշվի որոշակի տարրերի նախաուսուցման նպատակ: Մասնավորապես, յուրաքանչյուր տեքստային խնդրի լուծման վերջում խնդրի լուծման արտահայտության կազմումն ունի խնդրի պայմանի մեջ մտնող ենթապայմանների միջոցով թվաբանական արտահայտություն կազմելու կարողության ձևավորման նպատակ: Միաժամանակ ենթադրվում է, որ այդպես սովորողները նաև կընկալեն, որ լուծման արտահայտությունը հենց խնդրի լուծման ալգորիթմն է:

Ինչ վերաբերում է նման խնդիրները երկու եղանակով լուծելու պահանջին, նշենք, որ բազմաթիվ անգամներ հետևողականորեն իրականացնելով նշված մեթոդիկան և ամեն անգամ համեմատելով արդյունքները՝ ի վերջո նրանք կհանգեն գումարի նկատմամբ բազմապատկման բաշխական օրենքին: Սա նաև բաշխական օրենքի (աքսիոմի) ճանաչմանն ուղղված հիանալի հնարք է:

Այսպիսով՝ տարրական դասարանների մաթեմատիկայի դասընթացում լիարժեք ուսուցման մասին խոսք կարող է լինել միայն այն դեպքում, երբ ուսուցիչն ամեն անգամ թվաբանության ուսուցմանը զուգընթաց կատարի նաև երկրաչափության և հանրահաշվի տարրերի բացահայտ նախաուսուցում: Միայն այսպես կարելի է ապահովել միջին դպրոցի հանրահաշվի և երկրաչափության դասընթացների նախաուսուցումը:

Ընդհանուր առմամբ՝ տեքստային խնդիրը լինելով մաթեմատիկական ասույթ՝ այն կարելի է գրառել նրան համապատասխան թվային կամ տառային արտահայտությամբ, որը տեքստային խնդիրը լուծելու հիմնական սկզբունքն է: Այլ կերպ ասած, տեքստային խնդրի համապատասխան արտահայտություն կազմելը, կարելի է դիտել որպես թարգմանություն՝ մայրենի լեզվից մաթեմատիկայի լեզվի:

Մաթեմատիկայի ուսուցիչների մի մասը նեղ պատկերացում ունի ուսուցման պրոցեսում մաթեմատիկական խնդիրների դերի և դիդակտիկական նշանակության մասին: Նրանք ձգտում են աշակերտների հետ լուծել հնարավորին չափով շատ խնդիրներ ի վնաս ուսուցման որակի: Ուսուցիչների մի մասը չափից ավելի ուշադրություն է դարձնում խնդիրների լուծման ձևակերպումների գործընթացի և ոչ թե խնդիրների լուծման բուն պրոցեսին:

Նշենք, որ ուսումնական գործընթացում խնդրի լուծման տարբեր եղանակների կիրառումը այնքան կարևոր է, որ այն պետք է դիտարկել տարրական դասարանների մաթեմատիկայի ուսուցման գլխավոր մեթոդական սկզբունքներից մեկը:

Ժամանակակից կրթական համակարգում և հատկապես տարրական դասարաններում բացառիկ տեղ է հատկացվում ուսումնական գործընթացում սովորողների ինքնուրույնության և ստեղծագործական մոտեցում ցուցաբերելու, հաղորդակցական և այլ կարողությունների ձևավորմանը: Ուսուցիչ մեթոդաբանական վարժարանի խնդիրն է սովորողի համար ստեղծել ուսումնական այնպիսի միջավայր, որտեղ նա կարողանա ազատ մտածել, իր գործունեությունն ինքնուրույն կազմակերպել մինչև երևույթի վերաբերյալ տարբեր տեսակետներ արտահայտել, այդ երևույթները համեմատել՝ հիմնվելով օրինաչափությունների, օրենքների և փաստերի իմացության վրա, կարողանա սեփական դիտարկումների և ուրիշների փորձի հիման վրա ձևակերպել և հիմնավորել իր կարծիքը: Այս առումով էլ խնդիրների ուսուցումը շատ արդիական է:

Խնդիրների լուծման ընթացքը տարբեր եղանակներով դրական ազդեցություն ունի երեխաների մտավոր զարգացման վրա, քանի որ այն պահանջում է մտավոր գործողություններ՝ վերլուծություն և համադրություն, կոնկրետացում և վերացարկում, համեմատություն և ընդհանրացում:

Այսպես՝ ցանկացած խնդրի լուծման ժամանակ աշակերտը կատարում է վերլուծություն՝ առանձնացնում է պայմանը պահանջից, բացահայտում է տվյալների և որոնելիի կապերը, կազմում է լուծման պլանը, այդ ընթացքում մտքում կոնկրետ տվյալներից հետևանքներ է ստանում , իսկ հետո վերացարկվում է (ելնելով կոնկրետ իրավիճակից ընտրում է թվաբանական գործողություն): Արդյունքում ցանկացած տեսակի խնդիրների բազմակի լուծումը հարստացնում է նրանց գիտելիքները տվյալի և որոնելիի միջև կապեր հաստատելու, որի արդյունքում էլ երեխաները հմտանում են տվյալ տեսակի խնդրի լուծման եղանակներում:

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ

Դասապրոցեսում ավելի մեծ տեղ տալ S2S -ի կրառմանը, որն օգնում է ուսումնական նյութը ներկայացնել անիմացիաներով, ձայնա-տեսային տեղեկատվությունով, արդյունավետ անցկացնել ուսումնական գործընթացը, որի արդյունքում աշակերտների համար յուրացվող նյութը դառնում է առավել մատչելի և հետաքրքիր:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Աբրահամյան Ա. Վ., «Խնդիրներ լուծելու ընդհանուր հարցեր», Երևան, 2004թ.
2. Այվազյան Է., «Մաթեմատիկայի դասավարդման մեթոդիկա», Երևան, «ԵՊՀ հրատարակչություն», 2016թ.
3. Բաբաջանյան Ա.Հ., «Տեքստային խնդիրների գործառույթները մաթեմատիկայի տարրական դասընթացում», Երևան 2004թ.
4. Բանտովա Մ.Ա., Բելտյուկովա Գ.Վ., «Տարրական դասարաններում մաթեմատիկայի դասավանդման մեթոդիկա», Երևան, «Լույս», 1985թ.
5. Իսկանդարյան Ս.Ա., Իսկանդարյան Ս.Ս., «Տարրական դասարաններում տեքստային խնդիրների ուսուցումը», Երևան, «Զանգակ», 2008թ.
6. Մկրտչյան Ս., Իսկանդարյան Ս., Աբրահամյան Ա., «Մաթեմատիկա 1», Երևան, «Զանգակ», 2017թ.
7. Մկրտչյան Ս., Իսկանդարյան Ս., Աբրահամյան Ա., «Մաթեմատիկա 2», Երևան, «Զանգակ», 2019թ.
8. Մկրտչյան Ս., Իսկանդարյան Ս., Աբրահամյան Ա., «Մաթեմատիկա 3», Երևան, «Զանգակ», 2015թ.
9. Մկրտչյան Ս., Իսկանդարյան Ս., Աբրահամյան Ա., «Մաթեմատիկա 4», Երևան, «Զանգակ», 2015թ.
10. Մկրտչյան Ս., Իսկանդարյան Ս., Աբրահամյան Ա., «Մաթեմատիկա ուսուցչի ձեռնարկ», Երևան, «Զանգակ», 2013թ.
11. Քարտաշյան Ա.Հ., «Տեսական և գործնական թվաբանություն», Երևան, «Լույս», 1969թ.